

denne Regering ere vi komne længere ud, og vi burde meget længere ud endnu. Hvis jeg skulde gøre en Indvending mod det danske Ordensvæsen, skulde det være den, at man gør den Forskel, at man giver Ridderkors til en Slags Mennesker og Dannebrogskors til en anden. Jeg vilde ønske, at vi kun havde Ridderkorset som almindelig Orden, og at Sølvkorset kun skulde gives til dem, der en Gang havde faaet Ridderkorset, saaledes som det er Tilfældet med Officerer og andre. Det burde gennemføres helt, men det staar jeg ikke for at gennemføre, det er Hans Majestæt Kongen, der staar for det, men jeg synes, det var en heldig Forandring, saaledes at Ridderkorset var det, der blev givet rundt omkring.

Naar den ærede Ordfører særlig lægger Vægt paa Medailler, vil jeg sige, at Medaillernes Værdi hæves derved, at vi have Ordener, for Medailler ere dog hidtil kun givne, hvor der var virkelige Fortjenester til Stede, hvorimod Korset gives, hvor Fortjenesten er mindre almindelig fremtrædende. Gik vi hen og afskaffede Ordenerne og kun holdt os til Medaillerne, saa blev det akkurat det samme, kun at vi fik endnu flere Medailler end dem, vi have nu.

Saa er der en Ting, jeg vil nævne endnu om dette, at Højre gav, blev der sagt, Dekorationer til Højre og Venstre til Venstre. Ja, det er kun et yderligere Bevis paa Parlamentarismens Fortræffelighed. Saa have vi med de skiftende Tider de forskellige skiftende Synsmaader for at finde de fortjente Mænd. Men naar der af den ærede Ordfører blev nævnt her som et Forbillede for os: Estrup, saa skal jeg give ham Ret deri. Jeg tager ogsaa min Hat af for en Mand, der ikke modtager nogen Orden. Men paa den anden Side vil det ærede Medlem ogsaa indrømme, at naar man først er naaet saa højt op i Rangklassen, at man ingen har over sig, kan det egentlig talt være en temmelig ligegyldigt, om man faar en Orden. Jeg siger ikke dette om Estrup, men hvis en anden gjorde det samme, kunde det faa Udseende af at være en „façon de poser“, eller, hvordan sige vi paa Dansk, en Slags Forfængelighed. Og hvis vi Danske som Nation vilde gaa hen og gøre det samme, er det ogsaa kun af Forfængelighed mellem Nationerne. Der er kun den Forskel, at der er ingen, der lægger Mærke til, at vi gøre det. For det er Folk saa revnende ligegyldigt, om vi have Dekorationer eller ikke. Det er fuldstændig ligegyldigt, und-

tagen for saa vidt, som vort lille Land kunde have en lille Smule Fordel deraf. En lille Smule Dekorationer udenfor Grænserne kunne tidt gøre deres Nytte. For et lille Land med en tarvelig Finanskasse, som vort, kan det undertiden have sin Fordel. Men jeg siger, der er ingen Grund til at gøre saa stort et Nummer ud af denne Sag, og jeg synes, at naar det nu ude i Befolkningen siges, at det er noget slemt noget, saa er det rart, at vi have faaet denne Diskussion her i Tinget i Dag.

**Birck:** Det ærede Medlem for Aarhus (Sabroe) synes at have meget stort Kendskab til vore Ordensforhold og Hoffolk eller, som det i gamle Dage hed, Hofkarle, og nævnte Eksempler paa, at Ministeriet skal have uddelt Ordener til lidet værdige Personer, og fremhævede, at en Aagerkarl og Diskontør var bleven Etatsraad, tror jeg nok, det var. Da det er en ret talrig Samfundsklasse, der er bleven Etatsraader i de senere Aaringer, synes der deri at være noget fornærmeligt mod hele denne Klasse, og jeg opfordrer derfor det ærede Medlem til at sige, hvilken bestemt Mand han mente, da han sagde, at en Diskontør var bleven Etatsraad.

**Formanden:** For en kort Bemærkning har Folketingsmanden for Aarhus Amts 2den Valgkreds Ordet.

**Sabroe:** Jeg skal gerne opfylde det ærede Medlems Ønske.....

**Formanden:** Jeg maa dog henstille til det ærede Medlem, at han ikke opfylder dette Ønske.

**Sabroe:** Jeg beklager det, men jeg kan jo meddele det ærede Medlem, hvem det drejer sig om. Og naar Navnet kommer frem..... (*Stemmer:* Vi andre ville ogsaa gerne vide det!) De skulle faa det at vide, mine Herrer. For øvrigt er det vist en offentlig Hemmelighed. Maa jeg ikke nævne Navnet, Hr. Formand?

**Formanden:** Nej!

**J. Nielsen:** Jeg havde ikke tænkt, at det skulde blive nødvendigt, at jeg fik Ordet anden Gang i denne Sag. Jeg synes, der er sagt saa meget om den, at det er overflødig det meste af det, vi nu staa og sige. Men ingen kan have Fred længere, end ens Nabo eller Genbo vil, og derfor